Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Cypriot Newspapers Indexed Material Alithia

1892-08-19

þÿ ‘ ¾ ¹ Ì Ä ¹ ¼ µ º µ £ Å ½ Ä ¬ º Ä ± .

þÿ • Á µ Å ½ · Ä ¹ º Ì Á Ì ³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/8686

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεμμα
Πάφος ✓
Εμμανουήλ

Ἀξιότιμε κύριε Συντάκτα.

Παρακαλεῖσθε ὅπως καταχωρήσητε ἐν τινι γωνίᾳ τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος σας τὰ ἀκόλουθα.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμῷ 595 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος σας ἀνέγνων διατριβήν τινα ἐκ Πάφου, ἄνευ ἡμερομηνίας, καθαπτομένην τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅτι δῆθεν αὕτη ὑπείκουσα εἰς εἰσηγήσεις τινῶν ἐχόντων ἀτομικὰ συμφέροντα καὶ προσωπικὰ πάθη διετάραξε τὴν ἁρμονίαν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ Μοναστηρίου ἁγίου Νεοφύτου.

Ἂν ὁ ἀρθρογράφος δὲν ἦτο Πάφιος, οὐδόλως θὰ ἐχρειάζετο ἀπάντησις, ἀλλὰ δυστυχῶς ὡς αὐτὸς ὑποσημειοῦται εἶναι Πάφιος καὶ δὲν ἔπρεπεν ἐν γνώσει νὰ διαστρέφῃ τὴν ἀλήθειαν.

Ὡς γνωρίζει πολὺ καλὰ ὁ φίλος διατριβογράφος ἀπό τινος χρόνου διεδίδοντο μομφαὶ κατὰ τοῦ Ἡγουμένου ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν κτημάτων τοῦ εἰρημένου Μοναστηρίου. Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ μανθάνουσα ταύτας ἐθεώρησε καθῆκόν της (διότι ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν της ἡ εἰρημένη Μονὴ) νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Ἡγουμένου, ὅπως μὴ δίδωνται ἀφορμαὶ κατηγοριῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἡγούμενος μεμφὰν προσοχὴν ἔδιδεν εἰς τοὺς ἐγγράφους καὶ προφορικὰς συμβουλὰς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἐξηκολούθει τὴν πλημμελῆ διαχείρισιν τῶν εἰσοδημάτων τῆς Μονῆς τῇ ὑδηγίᾳ τοῦ κηδεμόνος του, ἦλθεν εἰς τὴν σεβηρὰν ἀνάγκην ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ νὰ προσκαλέσῃ ἐκ Λευκωσίας τὸν Ἡγούμενον, πρὸς ὃν πατρικῶς καὶ νουθετικῶς παρέδωκε κανονισμόν, συμφώνως πρὸς τὸν ὁποῖον νὰ διακυβερνᾷ τὴν Μονήν. Ὁ δὲ Ἡγούμενος λαβὼν τὸν κανονισμὸν μεθ' ἑνὸς τῶν Πατέρων τῆς Μονῆς ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια χωρὶς ν' ἀνοίξῃ σχεδὸν τὸν Κανονισμὸν, ἐξακολουθῶν τὴν προτέραν πλημμελῆ διαχείρισιν· τοῦτο περιῆλθεν εἰς γνῶσιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἥτις ἔγραψε καὶ παλιν τὰ δέοντα, ἀλλὰ σύναμα ἔστειλε καὶ τὸν ἀνώτερον τῶν Ὑπαλλήλων της, ὅστις ἐξετασθεὶς καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι τῇ εἰσηγήσει τινῶν προσφιλῶν τοῦ Ἡγουμένου δὲν ἐφαρμόσθη ὁ Κανονισμὸς, ἠναγκασε τόν τε Ἡγούμενον καὶ τοὺς πατέρας νὰ ὑπογράψωσιν αὐτοῦ τὴν ἐφαρμογήν, ὅστις οὐδὲν ἄλλο διεκελεύετο εἰμὴ τὴν μετατροπὴν τῆς ἀπολύτου μοναρχικῆς διαχειρίσεως εἰς δημοκρατικὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἡγουμένου. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἔκτοτε ἐφαρμογὴ τοῦ κανονισμοῦ ἔβλαπτε καιρίως τὸν κηδεμόνα τοῦ Ἡγουμένου, τὸν συντηρούμενον μέχρι τοῦδε ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῆς Μονῆς, ὡς πολλοὶ διαπαιζόμενοι, καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας αὐτός τε καὶ ὁ ἐπιτιμηθεὶς ἐκ τῶν Πατέρων διὰ τὴν διαγωγήν του κινοῦσι πάντα λίθον ἐναντίον τῶν λοιπῶν Πατέρων, ὅπως ἀνατρέψωσι τὴν ἐν ἐνεργείᾳ διαχείρισιν καὶ ἐπαναφέρωσι τὸ πρώην καθεστώς. Ἀλλὰ μάτην κοπιῶσι.

Τοιαῦτα εἰς ἀπάντησιν τοῦ φίλου ἐκ Πάφου ἀρθρογράφου· «τοῖς φρονίμοις ὀλίγα».

Λευκωσίᾳ τῇ 28 Ἰουλίου 92.

Κύπριος.

Αλήθεια
7)19/8/1892